

mellemseudvalget og en præcisering af, hvordan man kan gøre det fra ministerens side, så man ikke bare får sat en automatik i gang.

Vi vil støtte forslaget, fordi vi nu ikke længe behøver at være tvivlende. Man kan sige, at vi bakker op om den udformning, det har fået nu med ministerens præciseringer af, hvordan man gør med de, om man så må sige, gamle skandaler, som det jo godt kunne risikere at blive. Nogle af dem er det vel i virkeligheden.

Klaus Kjær (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på denne sag ikke kan være til stede, skal jeg på Dansk Folkepartis vegne fremsætte følgende bemærkning til forslaget: Dansk Folkeparti kan fuldt ud tilslutte sig det fremsatte forslag.

Søren Kolstrup (EL):

Det er jo et begrænset antal lovudspil i denne samling, Enhedslisten har kunnet stemme for, og derfor er det jo rart, når vi kan få lov til at være positive, for det vil vi så gerne.

Enhedslisten vil meget gerne støtte dette forslag. Det har vi sagt tidligere, og det vil vi selvfølgelig fortsat. Vi deler også CD's ønske om en afklaring efter 10 år med tommelskruer på, så staten kan tilbyde erstatning, hvis igangsættelse eller afskrivning ikke har fundet sted.

Jeg vil godt sige, at det gør vi af to grunde. Den ene er selvfølgelig, at den folkelige opbakning eller modstand får langt bedre vilkår, jo hurtigere afklaringen finder sted, eller sagt på en anden måde: Det ministerielle embedsværk er bedre til at sylte, end folkelige bevægelser er. Den anden grund er selvfølgelig, at det øger sikkerheden for, at de ejere, der bor langs et projekteret anlæg, får en relativt hurtig afklaring, og den tankegang støtter vi også.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Fremskridtspartiet kan helt og holdent støtte forslaget, for det er et godt forslag. Det er uanstændigt, at borgerne må vente i årevis på at få vished for, om de ejer eller ikke ejer den jord, det offentlige har lagt hånd på i mellemtiden, så vi kan støtte forslaget. Det er et godt forslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti er vi også meget positive over for forslaget her. Det er selvfølgelig fuldstændig urimeligt at lade folk hense i uvidenhed om deres skæbne med hensyn til deres ejendom, som jo er en væsentlig del af deres

skæbne, sådan som verden nu er indrettet, og det synes jeg bestemt man skal rette op på.

Vi er altså positive over for forslaget, men vil gerne se på i udvalget, om det har den rigtige udformning, og om det går for langt, især med hensyn til tredje del. Vi vil også gerne se på, hvor langt ministerens tilsagn imødekommer de interesser, vi har, men det må vi kigge på under udvalgsbehandlingen.

Sonja Albrink (CD):

Lad mig starte med at sige tak til ministeren for ministerens tale. Jeg må sige, at den nuværende trafikministers tale faktisk var mere positiv end den tidligere trafikministers tale, og det er vi i CD utrolig glade for.

Det, der er sket, siden vi sidst havde dette beslutningsforslag til behandling, er jo, at Hummeloseudvalget er kommet med sin konklusion, og jeg mener, at konklusionen fra Hummeloseudvalget – og det skal jeg komme tilbage til senere i min tale – faktisk siger de samme ting, som CD har rejst her i beslutningsforslaget.

Jeg vil meget gerne sige til ministeren: Lad os kigge på det her i udvalget. Jeg er også glad for, at ministeren siger, at der er altså nogle alvorlige ting, vi må have kigget på, og det er vi utrolig glade for i CD.

Siden vi sidst fremsatte dette beslutningsforslag – det er jo stort set identisk med det tidligere – har Hummelose som sagt afgivet sin rapport, og det er glædeligt, at udvalget stort set, som jeg sagde før, er enigt med CD i, at grundejerne bliver meget dårligt behandlet og i visse tilfælde faktisk bliver stavnsbundet til deres ejendom.

Jeg tror også, vi alle sammen efterhånden har hørt om sager, hvor folk er blevet fanget i myndighedernes gøren og laden og hverken kan sælge deres ejendom eller belåne den for at renovere den, bare fordi myndighederne ikke kan tage sig sammen til at finde ud af, om man vil bygge en vej, en jernbane eller et andet større anlægsprojekt. Vi føler, det simpelt hen ikke er rimeligt, at de private ejere skal bære denne økonomiske risiko, fordi staten eller for den sags skyld amtet eller kommunen overvejer at lave et eller andet bygningsanlæg. Det er jo stort set umuligt for den enkelte borger at påvirke en fremskyndelse eller opgivelse af sådanne projekter, og derfor er borgeren også stort set ude af stand til at komme ud af situationen. Når det er det offentlige, som har bragt